

nævnes Love, og deraf er det forunderlige Phænomen opstaaet, at man nu igjen har døbt en saadan Bestemmelse, som vi vilde kalde Lov, med Forordnings Navn; men ingen Domstol vilde, dersom ellers denne Forordning var gyl- dig, et eneste Dieblisk betænke sig paa at anvende den og erkjende, at den krævede ubetinget Lydighed.

Naar den ærede Rigsdagsmand dernæst har vendt sig til det Spørgsmaal, om det var klogt eller rigtigt at fremkomme med en Action, naar han har karakteriseret det under sidste Sæstion fremkomne Forslag til Action som udgaaet af en urolig, heftig, ved Om- stændighederne frembragt Bevægelse, saa fore- kommer det mig ikke, at denne Anke er grun- det; jeg troer ikke, at der aabenbarede sig no- gen stor Lidenskabelighed under de Forhand- lingen, der fandt Sted, da Rigsretsactionen sidst blev forhandlet og vedtagen; navnlig troer jeg ikke, at en saadan Anke kan ramme den ærede daværende Forslagsstiller, da han netop med fuldkommen Lidenskabsløshed behandlede det hele Spørgsmaal, og stillede sig paa Lo- vens Standpunkt, aldeles uafhængig af andre Hensyn. Men, hvad enten der var Lidenska- belighed tilstede dengang eller ikke, saa er det jo klart, at Forholdene have saaledes forandret sig, at vi nu med fuldkommen No kunne for- handle Sagen og prøve ethvert andet For- slag, som i denne Anledning fremkommer. Der er ingen vøiblikkelig Fare paasæde, der er ikke de Grunde til at frygte som tidligere; og jeg maa tilstaae, at; skulde jeg følge min personlige Følelse, vilde jeg, efterat Ministe- riet nu er afgaaet, stemme for, at Actionen bortfaldt. Disse Mænd ere ikke her tilstede for at forsvare sig; eengang afgaaede ere de maaskee uskadelige; de vilde ved at stilles for Domstolene muligt faae Medlidenhedsfølelsen for sig, naar Dommen faldt mod dem, og der kunde saaledes være mange Grunde for at forlade Actionen; men, ligesom den ærede Rigs- dagsmand ikke har været heldig i sin Adskillse mellem Betydningen af en Lov og en Forord- ning, saa har han heller ikke været heldig i at vise, hvorledes vi kunne vedblive vort con- stitutionelle Arbejde, navnlig for Fællesfor- fatningen, ugenerte af denne Forordning.

Det er mig umuligt at forstaae, hvorledes Vanskelighederne ved Forordningen saaledes skulde forsvinde, og, uagtet jeg villigt vil ind- rumme, at der kan fremkomme ministerielle Er- klæringer, at den hele politiske Stilling kan blive af den Natur, at ogsaa jeg foreløbigt vilde frasælde Actionen, saa maa jeg tilstaae, at jeg vilde gjøre det med allerførste Betænke- lighed, fordi de Farer, der kunne reise sig deraf, og de Vanskeligheder, der navnlig kunne reise sig deraf for Ministeriet, ville være af den allerførste Betydning. Det maa erindres, at der bag Forordningen af 26de Juli 1854 aabenbart staaer Voldsbehandlingen, thi det er en Umulighed, at to Forfatninger kunne staae i længere Tid overfor hinanden — en Rigs- dag med en constitutionel Myndighed i Fæl- lesanliggender, et Rigsraad med deels raad- givende og deels lovgivende Myndighed i Fæl- lesanliggender, — uden at der opstaaer et fuldstændigt Anarchie i Staten (Hør!). Det constitutionelle Arbejde kan umuligt i længere Tid gaae med de to Forfatninger; et Mini- sterium kan saare let møde saadanne, Vanske- ligheder paa sin Vej, at det maa sprænge den ene eller den anden af disse Forfatninger. Faren er vistnok i een Henseende bleven langt mindre, ja fuldkommen fjernet, vil jeg endog sige, fordi vi maae være forvisede om, at det nuværende Ministerium vil gaae legalt til- værks, men, idet vi ere forvisede derom, maae vi ogsaa erindre, at denne Forordning paa- lægger et Baand, som kan berede meget store Vanskeligheder. Det maa erindres, at der fra Rigsraadets Side fordres Raad i alle Fæl- lesanliggender. Lader os nu blot tage et Exempel, hvorledes den praktiske Gang af vor Udvikling vil blive. Vi vilde for Exempel tage Finantsloven. Denne indbefatter, foruden hvad der er særligt for Kongeriget, en heel Deel Fællesanliggender, og denne Finantslov skal være vedtagen inden 1ste April. Det vil være meget vanskeligt for Rigsdagen inden Be- gyndelsen af Mars at fuldføre sit Arbejde. Hvis Regjeringen, naar Rigsdagen er til Ende med sit Arbejde, til den Tid ansaae sig for- pligtet til at forelægge Finantsloven for Rigs- raadet, ifølge Bestemmelserne i Forordningen af 26de Juli, saa vil det meget let komme